

Garenjec

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Uredništvo in uprava, Strossmajerjev trg 1
Tel. št. 73.

Leto XXII.

Št. 15.

Kranj, 9. aprila 1938

Izhaja vsako soboto.
Naročnina: celoletno 40.- Din, polletno 20.- Din,
četrtno 10 Din.

Cezar in Kristus

„Amerikanski Slovenec“ je prinesel pod gornjim naslovom v izveščku članek glasila katoliških Čehov „Čech“, ki ga podajamo tukaj našim bralcem v njegove zanimivosti:

„V državnem življenju si stojita nasproti dve smeri, kateri lahko izrazimo z besedama: Cezar ali Kristus? Nasproti sta si tako, da druga drugo izločujeta. V prvi je izoblikovano pogansko, v drugi krščansko državno življenje, prva ima svoj ideal v cesarjih rimske države od zvišnega Avgusta preko blazno-krutega Neron do Caligule, državnika-pritlikavca, druga svoj izvor v Karolu Velikem, Henrikem svečnim in drugih cesarjih rimskega cesarstva nenitne narodnosti, ki so svojo cesarsko pravico izvajali od Boga vsemočnega, iz katerega izhaja vsa pravica, in si vzajemno sodelovanje z vidnim poglavarjem Cerkve šteli v svojo veliko čast in ponos. V njih se na čudovit lep način razodeva modrost krščanskih državnikov.“

Cesarji so absolutistični vladarji. Ozkier jih še napolnjuje naravna dobrota se ozirajo izključno in edino na korist svoje, od njih vladane države. Kar njihovi državi škoduje, je škodljivo in prepovedano. Čim se oddaljuje od naravne razsodnosti in dobrote, so kruti diktatorji, ki proglasijo svojo korist za državno korist in svojo škodo za državno škodo. Vladanje jim je uporabljanje državne oblasti s paragrafi, policijo in uradniki brez ozira na načela krščanske pravice, ki vrhovno oblast in pravico pridružuje izključno Bogu, ki je večna Pravica. Cesarji imajo moč in mislijo, da imajo pravico.

Pod besedo „Kristus“ razumemo državniško modrost, zgrajeno na krščanskih družabnih načelih: ljubezen do bližnjega, pravičnost do vsakega, spoštovanje drugih narodov. V cesarju je posebeljen ali absolutizem države ali diktatura poedince. Postava je, kar se vladarju dopade. Cezarovanje vodi nujno do Neronovih okrutnosti in Caligulinih pritlikavščin, v Kristusu pa je prava demokracija.

Cezar pomeni v politični dikciji moderne časa božanstvo države. Rimljani so svojim vladarjem izkazovali božansko čast, „Divus Caesar — divus Augustus“ — božji cesar, božji Av-

gust. Kristus označuje vladarja po božji milosti in včasih se sme reči po božjem dopuščanju. Cezar ni odgovoren nikomur za svoje delovanje, po lastni vestnosti ali brezvestnosti razpolaga ne samo s prenoženjem, marveč tudi z življenjem svojih državljanov. Vladar v Kristusovem imenu pa ni odgovoren samo svoji vesti, marveč tudi narodu in predvsem svojem Bogu. Z večjimi pravicami so mu odkazane tudi večje dolžnosti.

Naša moderna doba v marsičem sliči dobi starega Rima. Tudi v pogledu države in državnega življenja. Pred dobrim stoletjem je nemški modroslovec Hegel začel navajati ljudstvo k oboževanju države in postavil načelo, da mora poedinec v slučaju potrebe državi žrtvovati prav vse. Prav kmalu so njegova načela našla odmev tudi pri drugih evropskih narodih in se še razvijala do današnjih dni ter v novem času doživela svojo drugo vstajenje. Načelo, da je države nad vse, nasprotuje krščanskemu načelu, ki odreja poedince, naj najprej uboga Boga in potem ljudi. „Dajte Bogu, kar je božje, in cesarju, kar je cesarjevo!“ Po nauku Cerkve ima poedinec v danem slučaju pravico, da se krivičnim postavam, ki niso v skladu s krščanskimi zapovedmi naravnost zoperstavi. Razvoj človeškega napredka je dobro označil nemški pisatelj Grillparzer z besedami: „Od religioznosti do humanosti, od humanosti k nacionalnosti, od nacionalnosti do bestialnosti.“ kar bi s prostimi besedami povedali tako: Naprej človek zapusti vero in se nekaj časa drži človečanskega dobrega v sebi, človečanstvo brez Boga vodi v nacionalizem, oboževanje naroda, in od nacionalizma do bestialnosti je samo še kratek korak. Zdi se, da je avstrijski pisatelj dobro zajel svojo dobo, ki je tudi naša doba.

Država mora varovati svobodo svojih državljanov, za nje je tu in ne državljanj zanj. Kristus pomeni poedincevo prostost in svobodo. Cezar tirja najprej podložništvo in nato suženjstvo. Naša doba je kritična doba, ker se v njej vrši borba cesarizma proti krščanstvu, boj Antikrista s Kristusom. Na kateri strani si ti?

Smešnim „varuhom“ občinskega premoženja

Podbrezje, 7. aprila 1938.

Občinski odbor v Naklem je na svoji zadnji seji sklenil na pobudo Prosvetnega društva Podbrezje, da odstopi staro šolo v Podbrezjah podbreški farni cerkvi. Ta svoj sklep je storil iz razlogov, ki imajo sledečo zgodovinsko in pravno ozadje: Stara šola v Podbrezjah je bila svojočasno mežnarija podbreške farne cerkve, torej zgrajena iz sredstev podbreške fare in zato tudi njena last. Pozneje je služila kot šolsko poslopje in prišla tako pod upravo kraj, šol. sveta. Mnogo pozneje, ko je staro šolo že davno nadomestovala nova šola, t. j. leta 1927, je kraj. šolski svet dosegel od občinske uprave, da je to šolo brezplačno prevzela v svojo last in sicer s pogojem, da upošteva topredmeten sejni sklep kraj. šol. sveta, ki pravi, da odstopi lastninsko pravico stare šole v Podbrezjah občini Naklo, toda s pridržkom, da jo občina ne sme nikdar prodati, ampak jo sme le Podbrežanom prepustiti v prosvetne namene.

Ta pridržek se je ob priliki prepisa stare šole v Podbrezjah tudi vnesel v odpisno dovoljenje in se vključil v zemljiški knjigi, na korist „Kat. slov. izobraževalnega društva Podbrezje“ kot edinega društva, ki je v svojem namenu imelo razširjenje prosvete. Z ozirom na vse te pridržke je jasno, da občina v obstoječem razmerju ne bi mogla od stare šole imeti nikdar kakšnih gospodarskih koristi, posebno še, ker jo tudi prodati ni smela. Znano je tudi, da je občina imela z njo na raznih popravilih stroškov cca. 3.500.—, za kar pa je dobila prav malenkostno, skoraj ničevno, povračilo na najemini. Za občino je edino pametna pot

torej bila, da se te nedonosne nepremičnine znebi po edino možnem načinu, katerega se je tudi poslužila.

Stara šola je nam Podbrežanom kulturni spomenik, saj se je v njej začela razvijati prva podbreška prosveta, v njej se je rodil prvak slovenskih učiteljev Praprotnik, ki ima na njej vzdano ploščo, zgradili pa so jo naši predniki v katoliške namene. Naj torej postane zopet last podbreške fare in nikogar drugega, v njej pa naj se zopet začne razvijati prosveta in sicer katoliška, ker smo menda še vedno vsi Podbrežjani katoličani!

Prosvetno društvo bo zaenkrat rabilo le ono sobo, katere lastnik je že 11 let. Za stranko, ki je v njej, pa je samo poskrbelo drugo stanovanje. Radi te spremembe torej ne bo nihče vržen na cesto, ker druga stranka lahko ostane v svojih prostorih. Pozabilo se prav tako ni na dva starčka, ki sicer uživata podporo občine, a imajo v stari šoli še brezplačno stanovanje, ki pa je takšno, kakršnega si gotovo nikdo izmed nas ne bi želel. Tudi ta dva ostaneta dokler se zanju ne najde boljša rešitev. Za pospešjevanje te rešitve pa je prosvetno društvo dalo din. 6.000, ki bodo naloženi v fond za zgradbo moderno urejene okrajne sirotišnice, v kateri bo zavetišče ne samo za ta dva, ampak tudi za vse druge revne in onemogle podbreške farane. Pripomnili bi še, da za stranke v stari šoli gotovo nikdar ne bi bilo tako ugodne rešitve, če bi šolo kupil privatnik, kar pa bi se gotovo zgodilo, ako bi jo občina smela prodati in to komurkoli.

Zanimiv občni zbor škofjeloških obrtnikov

Prejšnjo sredo zvečer ob pol 9. uri se je vršil v dvorani novega gasilskega doma nad vse zanimiv občni zbor Obrtniškega društva. Da je bil občni zbor težko pričakovani, že kaže dejstvo, da se ga je od 29 članov udeležilo 25 in da se ga je udeležil tudi podpredsednik TOI g. Ivan Ogrin in zastopnik Zveze obrtnih društev g. Iglič iz Ljubljane. Občni zbor je vodil predsednik g. Lovro Planina. Vsa poročila so bila sprejeta in odobrena z veliko večino. Zanimivo pa je bilo pri glasovanju o odobritvi poročil to, da so nekateri odborniki glasovali proti vsem poročilom, tudi proti tistim, ki so jih podali njihovi somišljeniki v odboru ter so tako dali nezaupnico delu svojih somišljenikov pa tudi sami svojemu delu.

Druga zanimivost pa je, da je bil absolutorij sprejet soglasno, kar se gotovo ne sklada z glasovanjem pri poročilih.

Predno se je prešlo na volitve, je dobil besedo g. Iglič, ki je skušal s svojim govorom dokazati, kako on in njegova skupina dela za obrtniški stan. Skušal je dokazati, kako škodljive so politične osebnosti v društvu in je zato apeliral na vse, da se politika oziroma politični delavci (ti so ga boleli) izločijo iz bodočega odbora. Ker pa le ni hotelo biti konca njegovega gorora, ga je predsednik prekinil.

Gospod Planina je na to pojasnil, da se čuti prizadetega. Pripominja pa, da obrtništvu gotovo ne bo v korist, če bo pretrgal vse zveze s pol. delavci, ampak da mu bo v večjo korist če bo s pol. delavci stopilo v čim tesnejše stike ker je dolžnost pol. delavcev, da se v veliki meri zanimajo tudi za obrtniški stan.

Nato je govoril še g. Ivan Ogrin, ki je zavračal g. Igliča s stališča njegovega dela za obrtništvu. Pripomnil je, da Iglič tukaj govori o delu za obrtništvu, a pri TOI, kjer se danes res nekaj dela za našega obrtnika, igra prav pri vsaki stvari opozicionalca s tem, da vedno dosledno glasuje proti. S tem pa le delo zavira, ne pa pospešuje. Apelaral je na g. Igliča naj pri TOI opusti svojo taktiko, potem bo lahko povedal obrtnikom, da zanje res nekaj dela.

Sledile so volitve. G. Ravniar Andrej je predlagal prvo listo za izvolitev predsednika in podpredsednika in sicer za predsednika g. Lovro Planina, za podpredsednika pa g. Bernik Alojzija. G. Joško Klun pa je predložil drugo listo in sicer za predsednika Kalana Valentina, za podpredsednika pa g. Krošelj Andreja. Izvoljena je bila prva lista z 14 proti 7 glasovi 4 so se glasovanja vzdrževali. Nadalje je bila predlagana lista, ki jo je predlagal zopet Ravniar Andrej, in sicer: Čadež Joško, Okorn Pavel, Oblak Lovro, Subic Anton, Ogrin Anton in Oblak Jože. Lista je bila izvoljena.

Pri slučajnostih se je razpletla prav vneto debata o bodočem delu društva.

Zanimivo pa je pri tem obnem zboru, da je prav natančno pokazal, iz katere centrale prihajajo razdiralna in hujskajoča navodila v loško podružnico. Vse pa ni nič pomagalo, ne hujskanje, ne obrekovanje, ne skrivanje za vrati in prisluskovanje itd. Naše obrtništvu ve kje je njegovo mesto, „Ata narod“ pa se sedaj prav lahko malo odpočijejo.

Ali je bilo prav, da so zgradili novi most čez Kokro iz lesa?

Te dni so nekateri širili po Kranju vesti, da je škoda, ker so zgradili novi most čez Kokro iz lesa, češ za nekaj sto tisoč din več bi bili lahko napravili železobetonski most, enako dolg in širok ter za enako obtežbo. Baje je nekdo na ljubljanski univerzi izračunal, da bi se dalo napraviti tak most iz betona in železa za 500 tisoč din. To pa bi bil most za večne čase in ne samo za nekaj let, kot novi leseni

1924 in 1926. nekatere izmed njih poškodovale ali pa uničile. O taki visoki starosti nam pričajo tudi prekriti leseni mostovi na Bavarskem in v Švici, kjer je na pr. leseni most v Lucernu danes že nad 600 let star in je še v uporabi. Po 200- do 300 let starih lesenih mostov je pa tam kar kopica.

Trditve, da bi mogli zgraditi 4 m širok most iz železobetona za razpetino 85 metrov in v

Pogled na novi most z jezua v Lajhu. Foto Jug. Kranj.

most, ki bo kmalu propadel, čeprav je stal 400.000 din.

Predvsem novi leseni most ni stal 400 tisoč din temveč bodo znesli vsi izdatki za sam most skupno največ 350.000 din, ako ureditev trgovskih lokalov s pasažo ob župnišču kot dohodkom k mostu ne štejejo zave, kateri lokali se bodo amortizirali iz lastnih dohodkov.

Nadalje ni res, da bo novi leseni most kmalu propadel, nasprotno izkustva potrjujejo, da je trajnost takih mostov, ki imajo streho, več stoletna. Saj nam to dokazujejo že naši leseni prekriti mostovi v Poljanski in Selški dolini, ki so po več stoletnem obstoju šele poplave v

dolžini nad 100 metrov, je mogel iznesti le kak mlad tehnik, ki v tehničnem izživiljanju pač še ni doma. Saj nam potrjujejo vendar številke od že zgrajenih mostov, kot n. pr. za železobetonski most čez Kokro v Kranju, ki je stal 3000 din za m² njegovega tlorisa, ali pa od lanske leto zgrajenega mostu čez Savo v Bohinju (Soteska) z razponom 35 m, ki je stal za m² tlorisne ploskve 1750 din. Potemtakem bi morali računati za železobetonski most z razponom 85 m najmanj 2000 din za m² njegove talne ploske, kar bi izneslo 900.000 do 1.200.000 din gradbenih izdatkov. Občina Kranj bi bila morala izdati za gradbene stroške nad 500.000

din več, nego je to bilo treba pri lesenem mostu.

Za eventuelno gradnjo železobetonskega mostu bi se bila morala občina Kranj zadolžiti za znesek najmanj 500.000 din in če upoštevamo samo pet procentno obrestno mero, bi bilo treba za to posojilo plačati letno 25.000.— din. Ako pa nadalje računamo, da bi novi leseni most obstal samo 25 let, kar je povprečna življenjska doba navadnega nepokritega lesenega mostu, in za to razdobje ugotovimo po obrestno-obrestnem računu kapital od letno odplačevanih obrestih v iznosu 25.000 din, dobimo vsoto 1.189.500 din. Poleg te obrestne vsote bi bilo treba še posebej odplačati glavnico nad 50.000 din, ako bi že sedaj bili zgradili železobetonski most. Z drugimi besedami povedano, če bo novi leseni most uporabljal za promet samo 25 let in nadalje nič več, se bo občini Kranj ta most že popolnoma izplačal. Kajti če bi občina te prihranjene obresti v letnem znesku 25.000 din zbirala v poseben fond, potem bi v 25. letih nabrali že lepo vsoto okrog 1.200.000 din in bi iz tega nabranega fonda lahko zgradili poleg lesenega še nov železobetonski most. Občina bi si pa poleg tega prihranila še odplačevanje glavnice v višini najmanj 500.000 din, ki bi jo gotovo porabila, če bi že sedaj gradila železobetonski most.

Vidimo, da občina ni mogla boljše storiti kot je, saj je ravnala kot vsak pameten in prevdaren gospodar, ko je preskrbela za sorazmerno nizek znesek prav lep, tuden in trajen lesen most in obvarovala občane pred večjo zadolžitvijo za nadaljnjih 500.000 do 800.000 din, če bi se že sedaj bila odločila za železobetonski most.

Vlomilska tolpa odkrita

V „Slovenecu“ smo že brali, da se je kranjskemu orožništvu posrečilo izslediti tatinsko tolpo, ki je kradla in vlamljala v zadnjih treh letih po Kranju in okolici. Vsa Gorenjska je to poročilo sprejela z velikim veseljem, saj je s tem rešena velikega strahu, obenem pa so dobili z odkritjem tatinske tolpe zadoščenje vsi oni, ki so bili po nedolžnem osumljeni te ali one tatvine. Sedaj se nam je posrečilo dobiti še nekaj podrobnejših vesti o izsledenih vlomilcih.

V hišo g. Bašarja se je naselil v lanski jeseni okrog 35 letni delavec v „Jugobruni“ Franc Medved, s svojo ženo in 7 letno Tilko. Delo je imel včasih podnevi, včasih ponoči, zato se stanovanjem ni nič čudno zdelo, da je odhajal zvečer z doma, pač pa je bilo marsikomu sumljivo to, ker je imel zelo luksuzno stanovanje. Tudi otrok, 7 letna Tilka je bila močno razvajana in se je kaj rada ponašala z lepimi oblekami. Tudi v zadnjem času je pripovedovala svojim tovarišicam, da bo imela še mnogo novih oblek, ker imajo doma veliko

Elegantni dežni plašči najnovejše mode se dobijo pri
Justini Jakofčič
Kranj - Mestni trg

Klobuki

Otroški	D. 22,-
Fantovski	D. 29,-
Moški sportni	D. 33,-, 39,-
Moški modni	D. 39,-, 45,-
Sportne čepice otroške	D. 9,-
Moške	D. 12,-, 15,-

Velika izbira znakov in raznih okrasnih peres za klobuke.

„Sikra“

Ivan Savnik - Kranj

Oglejte si naše izlozbe in pasaže!
V nedeljo 10. t.m. je trgovina odprta!

svile shranjene. Otroci so Tilko pripovedovanje povedali doma in tako je prišla ta vest tudi na uho predelavke v „Jugobruni“. Predelavka je zadevo sporočila ravnateljstvu.

V noči od petka na soboto je imel Franc Medved službo. Ko je prišel domov je trdno zaspal do čez poldne, ko se je pojavil pri vratih orožnik, ki mu je povedal, da je obdolžen tatvine. Medved je ostal miren in je resno zatrdil, da so orožniki v zmoti, prav tako miren je tudi ostal, ko so začeli preiskovati stanovanje. V obeh sobah in kuhinji niso orožniki našli ničesar sumljivega, samo to se jim je čudno zdelo, kako da ima Medved dva radio aparata. Zahtevali so račun od kupljenih aparatov, toda Medved je imel le en račun. Na vprašanje, kaj je z drugim radioaparatom, je odgovoril, da ga je kupil od nekega trgovca v Ljubljani. Orožniki so hoteli izvedeti, kje je kupil aparat, nakaž je začel Medved govoriti, da ga je kupil na ljubljanskem kolodvoru od nekega fanta, ki ga pa ni poznal. Ker je prišel Medved s tem v protislovje, so ga orožniki odvedli na pol. stražnico, kamor so poklicali tudi g. Jereba iz Gorenje Save, kateremu je bil pred nedavnim časom ukraden radioaparat. G. Jereb je spoznal, da je v resnici radioaparat njegov, zato so se orožniki še enkrat podali na Medvedov dom, kjer so pregledali tudi podstrešje. V podstrešju so našli pod deskami veliko množino blaga ukradenega v tovarni „Jugobruna“, razen tega pa več parov čevljev, ukradenih v trgovini „Elita“ in „Bata“, ter nekaj predmetov ukradenih v trgovini g. Ivana Savnika. S tem bogatim odkritjem so se vrnili nazaj na stražnico, kjer so začeli preiskovanje. Po dolgem oklevanju je Medved priznal, da ni ukradel samo radioaparatom, marveč da je nastopal v nič manj kakor 26 slučajih vlomov, obenem s svojima svakoma Karlom Zorcem in I. Bregarjem. Orožniki so oba takoj aretirali in pod pritiskom okoliščin sta tudi ta dva priznala, da sta kradla in vlamljala po Kranju in okolici. Izdala sta še svoje tri druge tovarišice sodelavce pri tatvinah, vsi skupaj pa so končno povedali, da imajo največ ukradenega blaga shranjenega v neki jami na Primskovem. V jami so našli orožniki izredno veliko množino blaga, največ iz tovarne „Jugobruna“, razven tega pa predmete iz raznih trgovin.

Kakor nam je znano, so z odkritjem tatinske tolpe sedaj pojasnjene vse doslej nepojasnjene tatvine razen vlomov v Nabav. zadruge drž. nam. Vseh šest aretiranih je priznalo, da so bili organizirani in da je bil vodja tolpe Franc Medved. Preiskovanja še trajajo, ker domnevajo, da je sodelovalo v tej tolpi še več ljudi razen tega pa upajo priiti na sled še drugemu blagu.

Tedenske novice

KRANJ

V ponedeljek zjutraj bi kmalu po nepredvidnosti hlapca utonila dva konja. Zjutraj nekaj

Kravate

Polsvilene, lepi vzorci
D. 4,-, 6,-, 7,-
Krasne svilene D. 9,-
Elegantne letne Tanganila
kravate D. 13,-
Sportne, planinske kravate
D. 15,-

Ogromna izbira najnovejših
črtastih in turških desenov
od D. 20,- — 65,-

Ivan Savnik - Sikra
Kranj

Oglejte si naše izlozbe!

V nedeljo 10. t.m. je trgovina odprta. —
Izkoristite nedeljsko polovično vožnjo!

pred 7. uro je namreč hlapec prevoznika g. Krčca peljal pred starim kopališčem s parom konj voz čez Kokro. Ker ni imel vajeti so jo konji mahnali kar po curku, hlapec je odskočil, konji pa so zašli v tolmun ob skalah pri brvi. Ker so tukaj skale zelo izpodjedene, je bila nevarnost, da voz zadene ob skale in konjema onemogoči rešitev iz tolmuna. K sreči pa se je vse lepo izteklo: konji so preplavali tolmun ter pod mostom zopet prišli na suho.

Smrt kosi. V sredo popoldne je po mučnem bolehanju preminul v starosti 80 let ugledni kranjski mešanec g. Anton Sinkovec. Pokojni je bil splošno priljubljen in spoštovan. Marsikomu je s svojo dobrotljivostjo lajšal gorje. Pokopali ga bodo v petek ob 4. uri popoldne na kranjsko pokopališče. Naj mu sveti Večna luč, žalujočim ostalim pa naše iskreno sožalje!

Tudi v Čirčičah so obiskali tatovi gostilničarja g. Konca. V ponedeljek zvečer okrog sedme ure se je neki neznanec splazil v lokal ter tamkaj vzal leseno skledico, v kateri je bilo okrog 150 din gotovine. Drugega ni vzel, čeprav je bilo še precej jestvin in obleke. Skledico je nekaj metrov od hiše vstran zavrgel.

Tudi vrtna vrata jim pridejo prav. V torek je opazil g. Torkar, da so mu tatovi odnesli vrtna vrata. Kar enostavno so jih sneli s tečajev ter odnesli. Meščani trdijo, da je občinska uprava že veliko storila za mesto. Pa če ne

Beg mikrobov.

Roparski roman? Roparski že, vendar nič romanu ni podobna ta zadeva, kajti mikrobi (bakterije) so povsod. Tudi v ustih med zobmi. Saj kar prežijo na ugodno priliko, da bi uničili zobe. Redna nega zob s Chlorodontom prežene mikrobe iz ust. Toda le stalna nega varuje zobe pokvare. Chlorodont zjutraj — Chlorodont predvsem zvečer! Potem ostanejo zobje zdravi! Domači proizvod.

bi nič drugega dosegla, kot to, da je v Kranju ustanovljena policija, je že to dovolj. Saj v mestu ni nobene varnosti več.

Notranji minister g. dr. Korošec se je v sredo popoldne peljal skozi mesto proti Gorenjski. Med potjo se je ustavil v Naklem, kjer si je kupil v mlekarni nekaj sira. Okrog 8. ure se je vrnil v Ljubljano.

Krajevni odbor „Jadranske straže“ v Kranju vabi vse zavedno meščanstvo in svoje člane na občni zbor, ki se vrši v petek dne 8. aprila 1938 ob 20. uri v gimnazijski učilnici.

Društvo, ki goji jadransko zavest, ki budi zanimanje za naše morje, najdragocenejši posest, ki jo more imeti država, društvo, ki dviga smisel za tisto morje, ki je vir moči, blagostanja in napredka vsakega naroda, zasluži pač vso pozornost javnosti.

Iz ljubezni do morja, iz volje do gospodarstva na morju pridite. — Odbor.

„Javno kopališče v Zdravstvenem domu bo odprto pred velikonočnimi prazniki v petek od 14. do 19. ure in v soboto od 8. do 14. ure.“

PREDOSLJE

V nedeljo se je vršila v našem domu materinska proslava. Ker so bili otroški prizori nad vse ljubki, se je od več strani izrazila želja, naj bi se isti ponovili. Zato sporočamo

Srajce

Sportne, lepi vzorci
D. 25,-, 29,-, 33,-, 39,-
Sportne iz popelina
D. 45,-, 50,-, 60,-
Letne svilene srajce s kratkimi rokavi D. 39,-, 45,-, 50,-

„Indeformex“

najnovejše vrste srajce s patentiranim trajno poltrdim ovratnikom, izdelane iz silvenega popelina, naj-novejši vzorci, samo D. 65,-, 78,-, 88,-

Ivan Savnik - Sikra
Kranj

Oglejte si naše izlozbe. — V nedeljo trgovina odprta.

vsem faranom, da bomo materinsko proslavo v nedeljo, dne 10. aprila ob 3. uri popoldne v celoti ponovili in pričakujemo, da bo udeležba polnoštevna.

Vstopnice se bodo dobile v prodajni ali pa na dan predstave pri blagajni.

Vabimo vas vse prav lepo, pridite — ne bo vam žal!

Prosvetno društvo.

Mimica Zagorska:

Pod Triglavom

(Zgodovinska povest iz l. 1415, v dobi kmetijskih uporov na Gorenjskem.)

(Dalje)

Nastala je svečana tišina, ki jo ni nič motilo. Ta molk je prerezal oster žvenket meča, ki ga je Rado vtaknil nazaj za pas.

„Vidim, da ste možje, kakršnih ni dobiti povsod,“ jih je Rado pohvalil. „Pri meču, ki so ga nosili že moji pradedje, ste prisegli zvestobo borbi za našo stvar in tako prisega mora držati. Težko mi je, da vas moram zaprijeti, kakor bi ne verjel na vašo besedo. A sami vidite, da so časi burni, strašni, še nikoli ni bilo tako čudnih. Mogoče je, da bi se hotel kdo vtihotapiti med nas zato, da bi sporočil grajskim vsaka naša namero. S takimi bomo obračunali, kakor se obračuna samo z izdajalcem, najgroznejšo stvarjo pred Bogom in ljudmi.“

„Smrt izdajcam!“ so vzklicali zbrani možje.

„Naš čas je napočil,“ je nadaljeval Rado. „Kdo bo kriv krvi, ki bo tekla v vojni? Ali mi? Ali ne? Oni so izzvali brezobzirno boj, oni, s svojim nečloveškim ravnanjem. Grad baje in tolče po tebi, izžema ti kri, kapljo za kapljo in seka rane, ki se ne zacelijo izlepa. In med vsem plemstvom ga ni, ki bi bil boljši. Povsod imajo dolgo klop, birača s svežnjem palic, vlažno ječo. Za tlačana je samo trpljenje in bolečina, da se Bogu smili. Odslej mora biti drugače. Kmetje dvigajo glave, bude se iz otrplosti, v srcu je pogum, v pesti moč. Koroška, Kranjska in Stajerska bodo zbrale vse moč, sram ga bodi, kdor bo ostal doma za pečjo. Gradovi se bodo tresli in rušili pod noganj zmagovalcev, grajska gospoda bo plačevala tlačanom davek.“

— V lanskem letu so blejski gospodje štirikrat iztirjali na „turški novič“. In vendar pripovedujejo berači, ki hodijo skozi one kraje, da je Vojna Krajina ena sama groblja, ogromna solza, en sam vzdih. Čardaki so prazni, pogranične posadke raztepane, zbite. Turek neomejen gospodar, kadar se mu zljubi, pride k nam v goste in napravi morijo, kakršno si še v sanjah komaj predstavljamo. „Života štiri-

bra“ zadene vsakogar: svobodnjaka in tlačana, otroka v materinem naročju in berača na cesti. Nove uredbe, ki so jih izdal cesar in njegovi svetovalci, tudi niso vredne, da bi jih pes na repu nesel. Govdov izsekavati ne smemo. Še neobdelanega laza ne smeš očistiti, da bi naredil iz njega rodovitno zemljo. Splav za splavom hlodov je plaval po Savi, zdaj ne vidiš nobenega več. Splavarji in drvarji so ostali brez zaslužka. Naseljevanje po mestih je prepovedano. To ne prizadene kmeta, ki je zvest svoji zemlji, pač pa je hud udarec za obrtnike, ki imajo v mestih zaslužek, na kmetih pa ne. Dalje je prepovedano kupčevanje. Če ne bomo smeli kupčevati, ne bomo imeli s s čim plačati davka in kaj bo potem? Nas, Bohinjec, je brez dvoma najbolj prizadelo prepoved o kupčevanju. Vsi fužinarji živijo od prodaje železa. Gospodje hočejo, da ogenj ugasne, da v naših kovačnicah ne bo več pelo kladivo. Brez denarja nihče ne bo več mogel vzdrževati obrti. Privilegije, ki jih je dal cesar Friderik nam jemljejo in jih teptajo.“

Julij Buccelini je pazno poslušal in se vtaknil vmes.

„Plavž svete Heme v Nomnju, ki ga imamo v zakupu jaz in tovariši, so že pred tristo leti prištevati starodavnim. Nihče ne ve, v katere čase pravzaprav sega njegov začetek.“

„Pameten nasvet vam dam,“ je dejal Antonio Panizole. „Napišimo pritožbo in jo nesimo samemu cesarju.“

„Kaj bi po nepotrebnem hodili s pritožbo pred cesarja, ko ne bo vse skupaj nič izdalo,“ je nejevoljno rekel svobodnjak Grošar z Bele.

„Vendar poskusimo. Izberimo si dva ali tri poslance, pa naj gredo s pritožbo na sejem v Augsburg,“ je svetoval Panizole.

„Kaj?“ se je vmešal Jeronimo Milano. „Ali veste, kakšen uspeh je dosegel poslanec blejskih kmetov v Brixenu? Če od škofa niso dočakali pravičnosti, jo bomo od svetne gosposke še toliko manj!“

„Da,“ je ježno vpil Matija Zmitek. „Poslanec brixenskega škofa je pač prišel na blejski grad. Stirinajst dni sta se s Hartmanom podila po hosti za dvajsetino in pili so noč in dan, za krivice, ki kar v oči bodejo, se pa ni zmenil.“

„Gotovo nas je dobro očrnil pri škofu,“ se je jezil Kunal.

„Nobene pritožbe več,“ je vpil Grošar. „S tem samo

zavlačujemo in dajemo graščincem priliko, da se bodo temeljito pripravili na boj. Ne zapravljajmo časa. Udarimo!“

„Po njih!“ so vpili možje in vstajali s klopi.

Tedaj se je vzdignil od peči stari Ambrož della Grotta. „Možje! je zaklical, da se vsi hkrati ozri! vanj. „Možje, ne tako hitro! Premislite najprej, kakšne strašne moči se hočete lotiti. Obrnite se na višjo oblast, na samega cesarja.“ On je pravičen in tudi njegova sodba bo skrojena po božji volji.“

„Obrnimo se do cesarja,“ je pritegnil Antonio Danizole. „Preveč drzni ste,“ je razlagal Ambrož. „Vehar, ti si mlad in vročekrvnen, ne veš kaj delaš. S svojo mladostno nepremišljenostjo hočeš pogubiti stotine ljudi. Preliti hočeš potoke krvi in ne misliš, da te bodo tisoči preklinjali. Pozni rodovi bodo pomnili tvoje ime in tebi pripisovali vse gorje, ki bo prišlo nadnje zaradi tega upora. Sedaj nas tepejo grofje z biči, po puntu nas bodo s škorpiljoni.“

Starček je umolknil, vsi so gledali vanj, kakor v preroka in nihče ni znil. Tedaj je Rado odločno stopil pred moža. Odvezal je meč in ga spustil, da je z brenketom padel na tla.

„Ali vam te besede jemljejo zaupanje vame? Če me imate za lažnivca, stolcem meč, ki ga je še moj praded nosil, na kosce in nikoli več si ne pripašem drugega meča!“

Julij Buccelini se je sklonil in je pobral meč.

„Opaši ga! Ambrož, ti ne veš nič,“ so vpili možje.

Iz roda v rod. Vreden si ga, kakor nihče drugi. Vehar, zaupaj v nas, mi smo do groba s teboj!“

„Opaši ga!“ Ambrož, ti ne veš nič,“ so vpili možje.

Rado se je lahko nasmehnil in si spet pripasal meč.

„Vedel sem, da ste možje, ne mlečnozobi.“

Ambrož della Grotta je videl, da njegove besede niso imele uspeha in se je ježno umaknil k vratom. Grozče je pogledal po hiši in rekel:

„Storite kakor hočete, pa vam bo še žal. To rečem, da glejte na konec! Ko bo prepozno, se boste že spomnili mojih besed. Delajte, kakor hočete, Ambrož della Grotta pa ne bo z vami norel!“

Obrnil se je in ježno zaloputnil vrata za seboj.

„Naj gre, če hoče,“ je gospodar Lavrenčič zamahnil z roko. „Tudi brez njega opravimo.“

„Škoda nam ga je. Star je in izkušen,“ je oporekal Rado.

Otvorjena je nova trgovina s čevlji

VLADO KRANJC

Kranj, Mestni trg števil. 13. (nasproti občine)

Na zalogi imam znamke: Luxor, Roxi, Darling.

ŠMARTIN PRI KRANJU

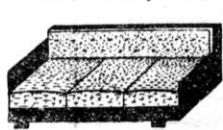
Prosvetno društvo v Šmartnem uprizori v nedeljo 10. aprila ob 3. uri popoldne v dvorani Šmartinskega doma zadnjikrat "Pasijona".

Kdor še ni videl te lepe uprizoritve trpljenja Kristusovega, delo našega velikega pisatelja Finžgarja, naj te prilike ne zamudi.

Vstopnina k tej predstavi pa je za šoloobvezno mladino din 2.—.

Odpor.

Couch zofe, otomane, divane

in vse tapetniške izdelke izvrhuje točno in solidno
V. TONEJC
tapetnik, Kranj

ŠENCUR

Fantovski odsek v Šencurju in dekliski krožek v Voklem prirediti v nedeljo, dne 10. aprila ob 3. uri popoldne v dvorani v Šencurju veliko telovadno akademijo z zelo pestrim sporedom. Nastopili bodo: članice s prostimi in tremi simboličnimi vajami, člani s prosto in simbolično vajo, mladi s prosto ter spretnostno vajo, naraščajniki pa s prosto vajo ter rajanjem. Poleg tega nastopijo člani tudi na orodju. Vstopnina 6, 5 in 3 din.

Bog živi!

BESNICA

Dekleta dekliskega krožka se z veliko vne- mo in veseljem pripravljajo za igro v 3. dej. „Prisegam“, ki jo bodo igrale na cvetno nedeljo, dne 10. aprila ob pol 4. uri popoldne, v gasilski dvorani v Spod. Besnici.

Dekleta kar tekmujejo med seboj, katera se bo bolje odrezala. Vaje pa so pokazale, da bo vsaka svojo vlogo dobo rešila.

Za to igro vlada med občinstvom veliko zanimanje in je pričakovati velike udeležbe.

Nekateri so že naprej izrazili željo, da bi se igra ponovila. Če bo občinstvo želelo da se igra ponovi, bodo dekleta v velikonočnih praznikih želji ustregle.

ŠKOFJA LOKA

Opozarjamo na današnji oglaš tvekdne Tine Savnik, ter isto priporočamo vsem cenj. čitateljem našega lista.

Popravljamo rade volje, da sestanka gostilniške zadrage prejšnji ponedeljek v gostilni Kavčič ni vodil predsednik gostilniške zadrage kleparski mojster g. Ivan Kavčič, ampak predsednik pripravljalnega odbora za proslavo 25. letnice Gost. zadrage bivši župan starološki g. Anton Hafner.

Tekme fantovskih odsekov. V nedeljo 3. IV. so se vršile tekme posameznikov in odsekov Krekovega fantovskega okrožja in sicer v odsekih Ziri, Gorenja vas—Trata in Poljane. Tekme so izpadle nad vse pričakovane zadovoljivo. Posebno so se odrezali Žirovci. Tekme za odseke Železniki, Dražgoše in Selca pa bodo 1. maja v Krekovem domu v Selcih; za Škofjo Loko in Staro Loko pa 23. aprila v Škofji Loki.

Gasilski tečaj. V nedeljo se je vršil Gasilski tečaj za predstavnike in poveljnike gas. čet v naši župi. Teoretični tečaj je bil dopoldne v Gas. domu, praktični pa popoldan na dvorišču pivovarne „Union“. Udeležili so se ga vse čete a 19 udeleženci. Zastopane pa niso bile čete Bukovica in Selca. Udeleženci so s tečajem zelo zadovoljni in žele, da bi se v Selcih vršil podoben tečaj v najkrajšem času. Tečaj je vodil g. Ivanc iz Kranja v splošno zadovoljstvo.

Nova prost. gasilska četa v Gabrku. Velika potreba, ki jo je pokazal požar Vodnikove domačije v Brodeh, katero je „Gorenjec“ že to- krat podčrtal, je ustanovitev gas. čete v Gabrku. Gasilska župa je uvidela to nujno potrebo, zato je za prejšnji tork sklical sestanek mož in fantov iz vasi Gabrk, Log in Brode. Na sestanku je bila povdarjena nujnost čete, ne glede na nastale stroške. Določili so za vsako vles po dva, ki naj ugotovita pripravljenost ljudi glede članstva in eventuelne pomoči v kakršnemkoli oziru.

Tako upamo, da bo na tej res ogroženi točki zrasla kmalu nova gas. postojanka v katero nujno potrebo ne more prav nihče dvomiti, saj so najbližnje čete oddaljene po poldrugo uro, če izvajamo to, da se iz Gabrka ne vidi prav nikamor, če tam gori.

TRŽIC

ODKRITJE SPOMEN. STORZISKIM ŽRTVAM se vrši na velikonočni ponedeljek v Tržicu. Spomenik je prekrasno izdelal akad. kipar Boris Kalin iz Ljubljane. Ob desetih bo, sv. maša v pokopališki kapelici s petjem, godbo ter govorom, po sv. maši je blagoslovitev spomenika, nakar sledi žalostinke in govori. Posebni vabil se nikomur ne bo poslalo, vabljeni pa so vsi športniki in društva iz Tržica ter tudi iz drugih krajev. Društva naj pridejo z zastavami.

-- b -- t --

Butara

Pod oknom se je vsedel na star bezeg ščinkovec in žvrgolel svojo pesem. Vegaste špe majhnega okenca so pobozali prvi žarki sonca, ki se je dremotno dvignilo iz za belih gora.

V nizki sobici je čepel na tleh deček star okrog 5 let in s starim pipcem obrezoval treske. Za sivo pečjo, skozi katero se je videlo v prasketajoč ognju, je sedel ded. Počasi je vlekel iz dolge pipe in veličastno puhel oblačke dima, ki so se zbirali pod stropom. Iz veže se je čulo ropotanje burkelj in loncev, ki jih je mati porivala v vegasto peč. Kmalu je zadisalo po toplu mleku in ocvrti zabeli. Sonce je narisalo na umazano steno svetlo liso.

Mati je postavila na javorjevo mizo, ki je stala v kotu pod križem skledo zabeljenih koruznih žgancev. Prinesla je še latvico zavretega mleka.

„Sedaj pa le brž, zajtrk je pripravljen!“

Ded se je nerodno skobacal z zapečka, deček — Jožko mu je bilo ime — je popustil pip- pec in treske in urno stekel k mami na črveno klop. Vsi so se pokrižali in ded je odmolil po stari navadi, da bi Bog blagoslovil. Lesene žlice so zaropotale po skledi; molče so zajemali in in nemo zrl predse.

„Dedek, kdaj pa bo cvetna nedelja?“ je prvi spregovoril Jožko in široko pogledal deda, ki si je naprej obrisal sive brke.

„V nedeljo, v nedeljo!“ je ponovil očanec, kot je sploh navada starih ljudi. „V nedeljo bodo gospod s prižnice brali, kako je Jezus šel v Jeruzalem in so mu ljudje mahali z oljkovo vejico. Pri nas oljke ni, a na cvetno nedeljo jo mora imeti vsaka hiša. Veš Jožko, sedaj je že lepa pot in zato bova midva butaro nesla.“

„Očka, kje jo bova pa dobila?“

„Čakaj! Naredila jo bova. Sedajle bova šla po vrbove šibe in bršljan. Veš butara mora biti zelena, ne pa tako pisana kot jih imajo mestni otroci. Na butari mora biti zeleni bršljan z jagodami ne pa pobarvane oblance!“

Dečkove oči so žarele v veselju. Celo zimo se je že veselil cvetne nedelje. Mama mu je obljubila, da mu bo kupila novo obleko, da jo bo imel za nedeljo in praznike.

Odložili so žlice in zmolili jutranjo molitev. Mati je odnesla prazno posodo, ded pa se je začel pripravljati. Jožko je izlek iz kota zaprašene čizme, jih hitro nataknil, nato pa hodil okrog deda in izpraševal, če bo kmalu gotov.

„Čakaj, saj se nič ne mudi. Malo potrpi, da bo sonce dobilo moč, da ne bo tako mraz zunaj,“ ga je tolažil ded, ki si je obuval stare nerodne škornje.

Pod klopjo se je pretegnil pes, leno odprl oči in pomahal z repom. Na sredi hiše je še enkrat široko zazdehal, nato pa stekel k Jožku. Povzpel se je nanj in mu pričel lizati roko, kot bi ga spraševal, če bo smel z njim na prosto.

„Mir, Sultan!“ je pokaral Jožko psa, ga po- božal po volneni dlaki in se pričel z njim igrati.

Medtem si je ded nadel raztrgan jopič in vzela s kljuke star klobuk, ki je bil že ves

preluknjan. „No, nedočakanost, sedaj pa le brž!“

Stara vrata so zaškripala v tečajih in že se je vsul v vežo pramen zlate luči. Prah je plaval po zraku in se svetil kot živo srebro.

„Le pazita, da se vama kaj ne zgodi,“ je še pristavila skrbna mati.

Jožko je bil ves vesel in stekel na trato, kjer so pokinkovali zaspani zvončki. Odtrgal je par lepih cvetov in jih nesel dedu, da mu jih da za klobuk.

Po strmi poti sta zavila mimo studenčka v hrib. Ob njem so se lesketale ledene sveče, kajti noč je bila mrzla.

„Očka, kje pa rastejo vrbe?“

„Ob vodah so najlepše. Vidiš, tam-le gori, ti- sto je vrba, ki ima sive popke, kot bi sedela naša muca na veji.“

Deček je napeto gledal, stekel ter odtrgal večjo posuto z mačicami. Počasi je prišel za njim ded in začel rezati lepe gladke dolge šibe. Pokladal jih je na tla in nagajal Jožku, da bo kmalu dosti težka butara, ker je še majhen. Jožko pa je govoril, da mora biti velika, da bo v nedeljo največja v cerkvi...

Sonce jima je prijetno sijalo kot bi se veselilo s tema čistima dušama. V gozdu so se vedno bolj oglašali ptički in žvrgoleli svoje melo- dije.

„Jožko, ali siliš?“

Kaj je, očka?“

„Poslušaj, kako lepo ptički pojejo! Pred dne- vi je bil še sveti Gregor ko, se tički ženijo. Zato pa sedaj tako lepo prepevajo.“

„Poglejte kako je tamle na vejici tiček lepo pisan! Kako se ziblje! Zakaj pa ne pade dol? Ta je pa še manjši kot jaz, čeprav pravite, da sem jaz zelo majhen; Zakaj so pa ptički tako majhni, pa nič rok nimajo!“

„Bog je ustvaril več različnih stvari. Če bi bili sami ljudje, bi nam bilo dolgčas, tako pa nam ptički čas kratijo Bog je ustvaril razne ži- vali, da služijo človeku!“

Med pogovorom je zrastle že dovolj velik kup šib. Sedaj sta rabila še bršljana.

„Pojdi, greva še po bršljan. Tam sredi goz- da je stara smreka, veš ona, kjer sva jeseni dobila tri jurčke skupaj. Na njej je vse polno zelenega bršljana.“

Šla sta malo naprej ob studenčku, gledala kako so švigale ribice po temnem tolmunu, nato pa zavila na levo v gozd. Po ozki stezi, ki je bila tlakovana s koreninami, sta koračila proti sredi gozda. Pred njima je tekla Sultan, ki je prepodil iz grma zaspanega dolgošca. Ob poti so rastle trobentice, ki jih je Jožko trgal in neprestano z njimi piskal. Enakomerni zvon- ki glasovi so odmevali po gozdu in ptički po drevju so se pričeli kregati, kdo jim nagaja v veselih urah.

„Čakaj! Tu morava zaviti po tej stezi, če ho- češ, da dobiva bršljan. Sultan, Sultan, ta-ta!“

Sultan je priskakal iz gozda, poskočil in se podrgnil ob dedove hlače, nato se še malo po- igral z Jožkom in stekel naprej, veselo maha- joč z repom.

„Ne vem, če bova dobila lepega bršljana, ker pri tleh so bolj štori, je ded hudomušno po- nagajal Jožku.“

„O nič se ne bojte: bom že jaz splezal na smreko, saj znam dobro plezati, kaj ne, očka?“

„Plezati znaš, ampak na smreko pa ne boš šel. Lahko bi padel, kdo bo pa potem butaro nesel. Jaz sem že prestar za take stvari. Mama bi je pa tudi ne nesla, ker bi ji bilo preveč dolgčas po tebi. Saj po tleh tudi raste lep brš- ljan pa kako vejo bova pripognila in ga tako hitro nabrala.“

V treh glavah — ena sama misel: „Kako neki doseže sosedo tako belino pri svojem perilu?“ Tri besede pojasnijo tajnost: Terpentinsko milo Zlatorog. To izdatno milo daje gosto belo peno, ki z malo truda priza- nesljivo odpravi s perila vso tudi še tako trdovratno nesnago in pretvori perilo v sveže duhtečo belino.

Tako sta prišla do visoke smreke, ki je bila vsa zelena od samega bršljana. Nalomila sta velik kup lepih zelenih vejic. Nato sta se od- pravila proti domu. Ded je pobral šibe.

„Sedaj pa pojdiva domov, da bova butaro naredila. Šibe bova tepo vzela in nato na- teknila vanje bršljana.“

Doma sta vso ropotijo položila sredi hiše na tla. Mati jima je prinesla malico, vsakemu sko- delico mleka in kos črnega kruha. Jožko ni mo- gel prav nič na miru sedeti. Vedno je kaj spra- ševal in samo to mislil kako lepa bo njegova butara.

Sultan se je v veži najedel, nato pa si je udobno postal na bršljanu.

„Marš, mrcina grda!“ se je razhudil Jožko, ko ga je zagledal. „Ves bršljan bo polomil in umazal ta pes.“

Ded si je prižgal še pipo tobaka, poegnili iz pod klopi stol in pričel pregledovati šibe. Stro- kovnjaško jih je obračal, primerjal kako so ve- like, da se je Jožkotu silno imenitno zdelo. Kmalu je tudi sam začel zbirati šibe, a nič kaj mu ni šlo od rok. Zato je toliko bolj radovedno gledal, kako je ded šibe povezal in jih nato na koncu lepo odrezal.

Začel je izbirati bršljan. Najlepše vejice je nato vtaknil med šibe. Kmalu je zrastle pred začudenim Jožkotom lepa velika butara. Posku- sil jo je vzdigniti, a le s težavo se mu je to posrečilo. To pa ga ni prav nič žalostilo, kajti dobro je vedel, da mu jo bo ded v nedeljo pomagal nesti.

„Sedaj pa pojdi mamo prosit, da ti da jabolk. Butara ne sme biti prazna.“

Jožko je stekel v vežo. Mama mu je dala iz stare omare par lepih rdečih jabolk. Vso zimo jih je skrivala pred sladkosnednim Jožkom.

„Na, kupila sem ti tudi dve pomaranči, če boš priden,“ mu je rekla, ko mu je dajala lepi dar. Toplo je pritisnila na srce svojega dragega otročka, ki je nato hitro stekel z jabolk v hišo k dedu.

Za III. Gorenjčevo nagradno tekmovanje

smo določili sledeče nagrade:

- blago za kompletno moško obleko,
- blago za žensko obleko, svilene nogavice in rokavice,
- 1 par moških nizkih čevljev,
- 1 par ženskih čevljev,
- moška žepna ura znamke Expert s sportnim priveskom,
- ura budilka znamke Mauthe,
- in 4 nagrade v obliki knjige.

Vse nagrade so v izložbah trgovine g. Ivana Savnika, zlatarja g. B. Ran- gusa in trgovine s čevlji g. Andreja Černilec.

Opozarjamo tekmovalce, da morajo imeti naročniki plačano naročnino ter ne smejo imeti zaostanka več kot 3 mesece.

UPRAVA.

ODREŽI

I. nagradni kupon:

II. Kje izvira najdaljša reka v naši državi?

Odgovor:

Naslov:

, poklic:

bivališče:

, pošta:

Preskrbite si za Vel. noč

Ure, zlatnino, primerna darila, očala, peresa in vsa popravila

Kje? pri Kje?

B. RANGUS
zlatar in sodni cenilec v Kranju

Jabolka je razvrstil po klopi. Pomaranči pa je neprestano pestoval v roki in gotovo bi jih bil takoj pojedel, če bi ga ne bil ded skrbno opominjal, da jih morati dati na butaro, da bo lepša.

„To jabolko bo zate, to za mamo, to zame; za vsakega mora biti eno. V nedeljo jih bode v cerkvi blagoslovili, na veliko nedeljo pa mora vsakdo jesti na tešče blagoslovljeno jabolko z butare.“

Tako je razlagal ded, ko je navezoval jabolka na butaro. Prav na vrh je privezal obe pomaranči. Butara je bila gotova. Ko jo je dvignil, se je kar zašibila pod težo zlatih jabolk in pomaranč.

„Sedaj jo pa morava spraviti, da se ne bo do nedelje polomila. Danes je šele petek!“ Ded je odnesel butaro.

Baš tedaj je prinesel krojačev fant Jožku lepo novo obleko. Mati si je skrbno obrisala roke v predpasnik, prijala obleko in jo položila na mizo.

Jožkova lica so žarela veselja, ko je ogledoval mamin dar.

*

„Še dvakrat bova šla spat, kajne očka, in potem bo nedelja, ko bom imel novo obleko in bova nesla butaro...“

Halo!

Halo!

Prepričajte se tudi Vi v
novi trgovini
o nizkih cenah, dobrem blagu in
solidni postrežbi.

Tine Savnik

manufaktura — moda — galanterija

(preje Anton Savnik) **Škofja Loka**

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se
plača 0.50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Važno! Modroce, otomane, spalne divane i. t. d. izdeluje solidno in po nizki ceni BERNARD MAKŠ, tapetnik Na skali 5 (v hiši g. Šipica).

V bližini prodam hišo, zelo ugodno za trgovca in obrtnika. Naslov v upravi.

Prodajam 20 m kamenje v Stražišču. Naslov v upravi.

Dijak išče svetlo sobo z vso oskrbo. Naslov v upravi.

500 kg slame prodam. Voklo št. 9.

Mirna stranka, 2 osebi, išče stanovanje, 2 sobi in kuhinjo. Ponudbe na upravo.

Kmetovalci!

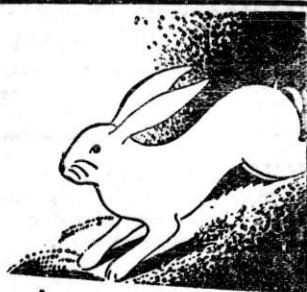
Vabim Vas, da si pred nakupom brezobvezno ogledate pri meni semena:

Pesa Eckendorfer rumena — črna detelja — čista grahorica — oves Zlati dež — čebulček — in vsa vrtna semena.

Drago Fuchs

preje J. & A. Majdič
(poleg gimnazije)

Za Velikonoč

19.-
Otroški gumijasti čevljički na zaponko praktični za šolsko dečo, ki imajo daleč do sole. Vel. 27—30 Din 25.—, 31—34 Din 29.—, ženske Din 35.—

39.-
Najbolj zahtevani otroški čevljički iz finega lakca z zaponko in močnim usnjanim podplatom. Od št. 24—26 Din 49.—, od št. 27—30 Din 59.—, od št. 31—34 Din 69.—

45.-
Nemirni dečki za solo in igre so najprimernejši ti polčevlji iz močnega usnja z neraztrgljivimi gumijastimi podplati. Od št. 31—34 Din 49.—, od št. 35—38 Din 59.—

45.-
Dobrim otrokom za pomlad ta fini fleksibilni sandal z okrasom in zaponko preko nartu. Od št. 27—30 Din 49.—, št. 31—34 Din 59.—, št. 35—38 Din 69.—

45.-
Najboljša zračna otroška obutev za pomlad, so sandali iz močnega usnja z usnjanimi podplati. — št. 27—30 Din 49.—, št. 31—34 Din 59.—, št. 35—38 Din 79.—, Moški Din 99.—

49.-
Za Vaše najdražje fini in lahki čevljički v rjavi barvi z okusnim okrasom in preponke preko nartu. t. 27—30 Din 59.—, št. 31—34 Din 69.—

59.-
Lepi otroški lakasti čevljički z okrasno jeziko preko nartu. št. 27—30 Din 69.—, št. 31—34 Din 79.—, isti iz belega nubuka po isti ceni.

29.-
Ugodni platnjeni polčevlji na zaponko z gumijastim podplatom in nizko peto. Belne v drap in sivi barvi.

69.-
Novi pomladni model. — Lahki udobni ženski čevljički izdelani v rjavi barvi so za Vaš novi kostim najbolj primerni.

89.-
UDOBNOST NAD VSE! Izrezani v nartu in bogato okrašeni čevlji. Vežejo se z okrasnimi pentljami. Jaka so lahki, zato jih kupite za sprehod.

89.-
Ženski čevlji s široko preponko preko nartu, z usnjanimi podplati, nizko podpetnico. Udobna oblika in nizka peta očuva Vaše noge.

99.-
Odlični dekliški čevljički izdelani iz rujavega boksa in kombinirani z tamnerrjavim semišem. Isti čevljički izdelani iz črnega lakca, kombinirani z črnim semišem.

129.-
Lahki in fini polčevljički z okusnim okrasom izdelani iz rujavega ševra, s usnjanim podplatom in polvisoko peto.

59.-
Lahki damski čevlji izdelani iz močnega platna z okrasom iz difina. Jaka so lahki, udobni in pripravljeni za lepo vreme.

79.-
Elegantni, lahki in zračni damski sandali. Izdelani iz močnega belega usnja, kombiniranega s plavim usnjem preko nartu.

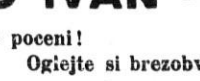
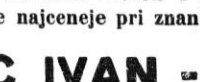
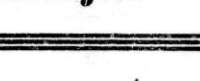
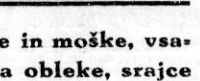
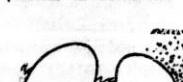
89.-
Okusno in bogato perforirani polčevlji, ki bo popolnoma odgovarjali Vašemu kostumu. Izdelani so iz črnega ali rujavega boksa.

129.-
POSLEDNJI DUNAJSKI MODEL! Dekolirani čevlji iz modrega ševra, z okrasom preko nartu in visoko podpetnico. Zaponka je kombinirana s semišem.

149.-
Lepi damski čevlji iz modrega semiša z belim ali modrim pletenim okrasom spredaj. Neobhodno so potrebni k pomladanskim plaščem in kostimom.

VINO

Za težko delo je močno vino! Dobite ga najlažje v Centralni vinarni v Ljubljani — Frankopanska ul. 11

Gostilničar!

Izbrana vina po Din 5.- dobite v dekanovi kleti Sv. Andraž v Halozah.

Oblike za dečke in moške, vsakovrstno blago za obleke, srajce in klobuke priporoča
ALBIN JAZBEC - KRANJ

Družine!

Tudi na domu Vam naredim za isto ceno ravnotako lepe fotografije.

Foto JUG, - Kranj

Čitajte „Gorenjca“

1888

50

1938

VELIKA JUBILEJNA PRODAJA
MANUFAKTURNE IN MODNE TRGOVINE

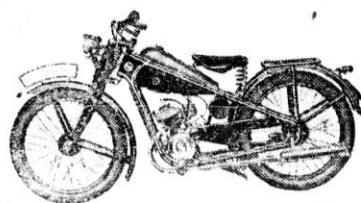
PRI „BAJŽELNU“

NA ROŽENVENSKEM KLANCU V KRANJU

Ob priliki 50 letnice ustanovitve tvrdke, bomo v jubilejnem letu 1938 od 20. marca dalje prodajali vse manufakturno in modno blago po zelo nizkih cenah, ter Vam nudili na naše že itak nizke cene še

10% popusta

IZKORISTITE REDKO PRILIKO IN NAŠE
JUBILEJNE CENE V LETU 1938

Dvokolesa

vseh svetovnih
znamk, kakor:
Wanderer, Dürrkopp, Styria, Waf-
fenrad, Spezial, Steuer, Viktoria, Pre-
sko, Herkules in raznih drugih
ter

motorje vseh vrst, šivalne stroje

svetovnoznanih nemških tovarn s 15 letno garancijo
dobite najceneje pri znani tvrdki

BITENC IVAN - KRANJ

Blago solidno in poceni!

Ogledajte si brezobvezno našo zalogo!

